

T. 2364

—

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பருப்பதும் தேவாரத் திருப்பதிகங்கள்.
(பொழிப்புரையுடன்)

Srisailam

Thevara Thiruppadhikam

திருவாவட்டுத்தூரை ஆதீணம்.
1953.

திருப்புறுப்பது விழுயமலர்

நந்தன — கர்த்திகை.

திருவாவடுதுறையாதீன வேளியீடு - 62.

७

சிவமயம்.

திருச்சிப்பறம்பலம்.

திருப்பருப்பதம் தேவாரத் திருப்பதிகங்கள்.

திருக்கயிலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து
இருபத்தொன்றுவது குருமஹாசந்திதானம்
நீ-ல-நீ சுப்பிரமணியதேசிக சுவாமிகள்.

கட்டளையிட்டருளியபடி

அவ்வாதீன வித்துவான்
த. ச. மீனுட்சிசுந்தரம் பிளையால்
நூதனமாக எழுதிய பொழிப்புரையுடன்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

உரிமைப்பதிவு.

மெய்கண்டார்யாண்டு எங்கி.

இருபத்தொன்றுவது திருமகா சந்திதானம்
ஏஸ்-ல-பாரி சுப்பிரமணியதேசிக சுவாமிகள்.

சிவமயம்.

முகவுரை

திருப்பருப்பதம் என்னும் தலம் வடாட்டில் உள்ள சிவதலங்கள் ஐந்தனுள் ஒன்று. இது மல்லிகார்ச்சனம், சீபர்ப்பதம், ஸ்ரீசைலம் எனவும் பெயர்பெறும். அங்க்கு அங்கும் தலங்கள் மூன்று. அம்முத்தலங்களில் முதலாவதாக எண்ணப்படுவது இது. மற்றொன்று மத்தியார்ச்சனம்: இடைமருது எனத் தமிழ் நூல்களால் இது பாராட்டப்படும்: சோழாட்டின்கண் உள்ளது: இது தான் திருவிடைமருதூர். இன்னேன்று திருப்புடார்ச்சனம் என்பது. அது திருப்புடைமருதூர் ஆம்: பாண்டிநாட்டின்கண் உள்ளது. திருநெல்வேலிச்சீமையில் தாமிரபர்ணி நதிக்கரையில் அம்பாசமுத்திரத்தையடுத்து மூன்று கல் தொலைவில் அஃது உள்ளதென்பர்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், திருநாவுக்கரசனரூபராஜ், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் ஆகிய சமயாசாரியர் மூவராலும் தேவாரம் முதலியன பெற்றதலம் இத்திருப்பருப்பதமாம். சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் ‘சீபர்ப்பதம்’ எனத் தமது தேவாரத் திருப்பதிகத்தில் இத்தலத்தைவைத்துப் போற்றி

பருளினர்கள். மற்றைப இரண்டு ஆசாரியர்களும் 'பருப்பதம்' எனப் போற்றியருஞ்சின்றார்கள். இனி, ஸ்ரீ சேக்கிமூர் சுவாமிகள் திருப்பருப்பதம், திருச்சிலம்பு எனப் பெரிப் பெரியபுராணத்தில் அருஞ்வாராயினர். கந்தபுராணம் அருளிச்செப்த ஸ்ரீ கச்சிப்பசிவாசாரியசுவாமிகள் 'சிலாத முனிவருடைய புதல்வராகிய திருநந்திதேவர் தவஞ்செப்து இம்மலையுருவாப் இறைவரைத் தாங்கிபருஞ்சின்றனர்' என வழிநடைப்படலத்தில் அருஞ்வர். ஸ்ரீ அருணகிரிநாத சுவாமிகள் ஸ்ரீ சைலத்தைத் தமது திருப்புகழில் திருமலை என்றார்களீனர். திராவிடமாபாடிய கர்த்தராகிய ஸ்ரீமாதவச் சிங்கார்ணயோகிகள் மாணவர் பன்னிருவரில் ஒருவராகிய காஞ்சிபுரம் - சிதம்பரநாத முனிவர் தாம் அருளிய கேஷத் திரக்கோவைப் பின்னைத்தமிழில் 'திருச்சயிலம்' என இத் தலத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'திருச்சயில மலைவாழுருட்டரும் நாயகா', 'தென்மருதில் இடைமருதில் வடமருதில் வாழ்முருக' என்பது அப்பகுதி. வடமருது எனத் திருப் பருப்பதம் இங்கே குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏமகூடம் எனவும் இது வழங்கும் என்பர். சிலாத முனிவர் தவஞ்செப்திருந்த காரணத்தால் ஸ்ரீசைலம் என இம்மலை பெயர் பெறும்.

கிழவுரூபுராணத்தில் இத்தலப்பெருமை கூறப் படும். ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் தாமருளிச்செப்த 'சிவானந்தலஹூரி' யில் சிலேகையாக இரண்டு ஏலாகங்களால் சிவபெருமான் எழுந்தருளிய இத்தலத்தைத் துதித்தருஞ்சின்றார்கள். அந்த ஏலாகங்கள் படித்து இன்புறத்தக்கன. அவையும் இப்புத்தகத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

1. ஸ்ரீ இராமபிரான் இராவணைக் கொன்ற பிரமஹத்தி தோஷம் நிங்கு மாறு சீதாபிராட்டியாரோடு இத்தலத் தை வலம் வந்து சிவபிரானைப் பூசித்து அப்பழி நிங்கப்பெற்றனர்.

2. பாண்டவர்கள் இத்தலத்திலே தங்கி ஸ்ரீசயிலா நாதரை வழிபட்டனர். பீமன் தவஞ்செட்டு இடத்துஞ்சு (பீமகுண்டம்) பீமன் குளம் எனப் பெயர் வழங்குகிறது.

3. சந்திராவதி என்னும் பெயரினையுடைய அரசு குமாரி ஒருத்தி சிவபிரானை இத்தலத்திலே ஸ்ரீஸ்ரீகாமலரால் அருச்சித்துப் பேறுபெற்றார்.

முர்த்திகள் சவாமி திருநாமங்கள் :- பருப்பதநாதர், ஸ்ரீசைலநாதர், மல்லிகார்ச்சனர் எனபன.

அம்பிகை திருநாமங்கள் :- பருப்பதநாயகி, மனேன் மனி, பிரமராம்பிகை என்பன.

ஸ்ரீசைலம் செல்லும் வழியில் சாட்சி விநாயகர் கோயில் உள்ளது. இவ்விடத்தில் ஸ்ரீசைலத்துக்கு வந்து சேரும் பல வழிகள் ஒன்றுசேருகின்றன. இது பிரபுவன் மதமும் ஈற்றின் ஒருவழிப்படலும்போலும் என்ற திருவாக்கை நினைவுட்டும். கருக்கிருக்கத்தாக்கு வடக்கே ‘ஆதி மல்லிகாாச்சனர்’ என்னும் பொயுருடைய சிவலிங்கம் உண்டு. சந்திராவதி பூசித்த பெருமான் இவரே என்பர். அதற்குச் சிறிது வடத்திசையில் ‘ஸஹஸ்திரலிங்கேசு’ரும், இவர் கோயி அக்குப்பின் பலிபீடமும் வீரபத்திரரும் காணப்படுகின்றன பக்கத்தில் மல்லிகைப்பொய்கையும் அதன் நடுவே வசந்த

மண்டபமும் உள்ளன. தெப்போற்சவம் இங்கே நடை பெறும். கருப்பக்கிருக்துக்கு மேற்கே பஞ்சபாண்டவர், ஸ்ரீதேவி, குமாரசவாமி, பஞ்சநந்தீசவரர், இராசராசேச வரர் முதலிய மூர்த்திகள் கோயில்கொண்டுள்ளமையும் காண வாம். அம்பிகை கோயில் மேற்கே உயர்ந்த பிரதேசத்தில் உள்ளது. அதனருக்கே ஆயிரம் லிங்கங்கள் உள்ள கோயி ஹும் உண்டு. பாதாளகங்கையின் அருகே உள்ள ஒரு குகையில் நரசிங்கமூர்த்தி எழுந்தருளியுள்ளார்.

செல்லும் வழி இத்தலம், கர்நால் ஜில்லாவிலுள்ள நந்தியால் என்னும் புகைவண்டி நிலைத் திலிருந்து வடக்கிழக்குக்குத் திசையில் செல்லத்தக்கது. நந்தியால் புகைவண்டி நிலைத்திலிருந்து ஆத்மகூர் 32-மைல் தொலைவு. மோட்டார் பஸ் முதலிய போக்குவரவு சாதனம் உள்ளது. ஆத்மகூரில் (Forest Rest House) காட்டிலாக்கா முசாவாரி பங்களா, தந்தித் தபால் ஆயிஸ், ஹோட்டல், பஸ் ஸ்டாண்டு இவைகளும் உள். மலைப்பாதையாக ஆத்மகூரிலிருந்து பெத்தச்சரிவு என்னும் இடம் 25-மைல் தொலைவில் உள்ளது. ஜீப் முதலிய கார்களில்தான் அங்கே செல்லமுடியும். சாலைகளில் பல வளைவுக்காடுள்ளன. பெத்தச்சரிவு 30, 40, 50 கீடுகள் உள்ள ஒரு சிறு கிராமம் (Forest Rest House) இங்கேயும் உண்டு இங்கிருந்து ஸ்ரீசைலம் 9-மைல் 6-பர்லாங்: பெத்தச்சரிவிலிருந்து ஸ்ரீசைலத்துக்குப்போக வழித்துணை ஆட்கள் உள்ளனர். துணை ஆளைக்கூட்டிக்கொண்டுதான் அங்கேசெல்ல வேண்டும். ஸ்ரீசைலத்திலிருந்து பாதாளகங்கை 1½-மைல் தொலைவிலிருக்கிறது நந்தியாலிலிருந்து 9-மைலில் மகாநந்தி

இருக்கிறது. இக்குறிப்புக்கள் பாவும் சிந்திக்கத்தக்கன. ஆத்மகூரிலிருந்து 2-நாட்களுக்கு ஆகாரவசதியுடன் ஸ்ரீ சைலம் சென்று திரும்பவேண்டும். உணவு அங்கே கிடையாது.

இத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவலிங்கமூர்த்தி பன்னிரண்டு ஜோதி மகாலிங்கங்களுள் ஒன்று. 1. சோமநாத லிங்கம் (சௌராஷ்டிரம்) 2. மல்லிகாரச் சன லிங்கம் (ஸ்ரீசைலம்) 3. மஹர்காள் லிங்கம் (உஜ்ஜயினி) 4. ஒங்காரலிங்கம் (அமலேசவரம்) 5. கேதார லிங்கம் (இமயகிரி) 6. பிமசங்கரலிங்கம் (டெக்கான்-டாகினி) 7. விசுவேசவரலிங்கம் (வாரணைசி-காசி) 8. திரியம்பகலிங்கம் (திரியம்பகம்) 9. வைத்தியநாதலிங்கம் (சிதாபுரம்) 10. நாகேசவர லிங்கம் (தாருகாவனம்) 11. இராமலிங்கம் (இராமேசவரம்) 12. குச்சமேசலிங்கம் (சவாலாலயம்) என்பன அவ்விலிங்கங்களாம்.

ஸ்ரீசைலம் கடல் மட்டத்திலிருந்து 1500 அடி உயரத்தில் உள்ளது. இந்த மலைத்தொடர் கீழ்க்கு—மேற்காக 4-மைல் தூரமும், தெற்கு வடக்காக 7-மைல் தூரமும் உள்ளதென்பர். இங்கே சில வேட்டுவச்சாதியாக வசிக்கின்றனர்.

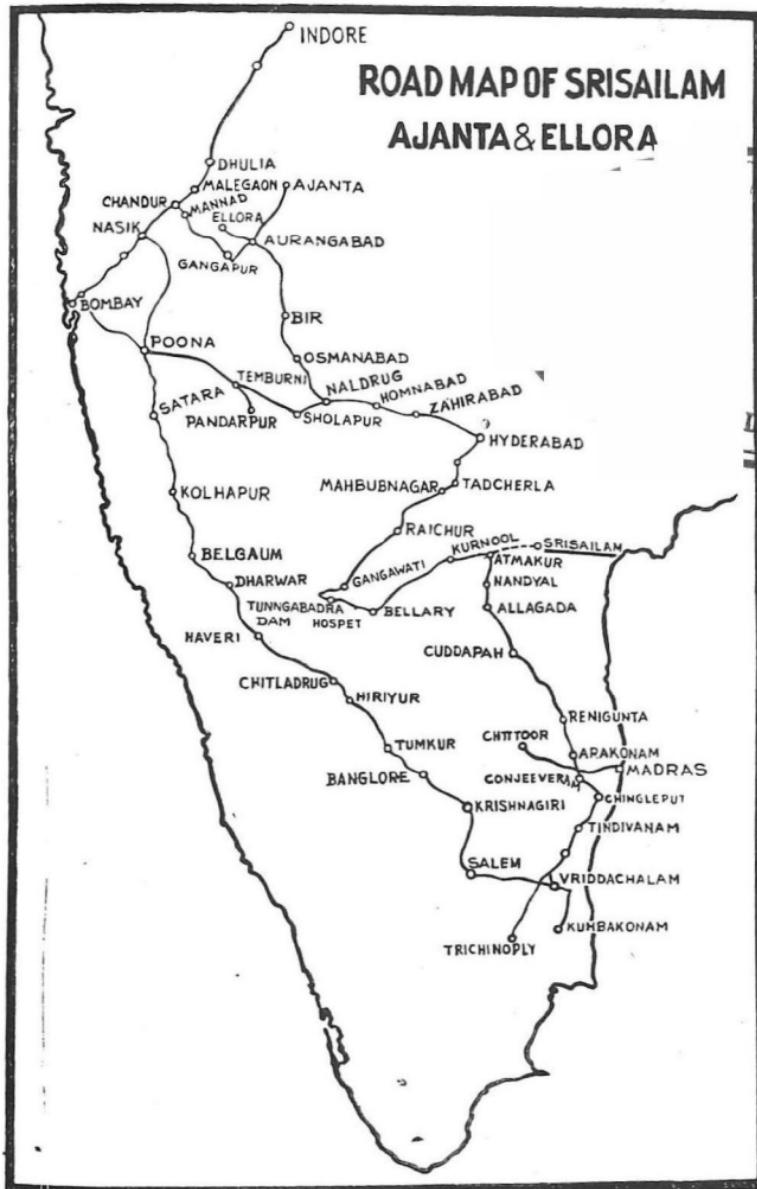
வீரசைவர்களுக்கு இது முக்கியமான கேஷத்திரம் என்று கூறப்படுகிறது. மஹாசிவராத்திரிகாலத்திலே திருவிழா நடைபெறும். அக்காலத்திலே ஏராளமான பக்தஜனங்கள் திரள்திரளாகத் தரீசனத்துக்கு வருவார்கள். அப்பொழுதுதான் மூன்று நாட்களுக்கு உணவு

முதலிய எல்லா வசதிகளும் உண்டு என்பர். மற்றைக்காலங்களில் அங்கே எவ்வித வசதிகளும் இல்லை. துங்கபத்திரா, மூலவி என்னும் உபநதிகளுடன் கிருஷ்ண நதியானது மலையைச்சுற்றி மாலைபோலக் கிழக்கு வடக்கு மேற்குத் திசைகளில் வளைந்து செல்லுகிறது. தெற்கேயுள்ள அருவி ஒன்று பிமகுண்டத்தை ஒட்டிச் செல்லுகிறது. அதில் ஸ்நானம்செய்து பூர்மல்லிகார்ச்சனருக்கு அ பி ஷ கம் செய்யத் திருமஞ்சனார் கொண்டு செல்லவேண்டும். அங்கே பூஷ்சிசெய்பவர் உண்டு; மௌனாநிலையில் இருக்கிறார். திருக்காப்பு நீக்கி சுவாமியை தரிசிக்க ஒரு நபருக்கு ஒன்றரை ரூபா கொடுக்கவேண்டும். பூஜா உபகரணங்கள் நாமே கொண்டு செல்லுதல் வேண்டும். அங்கே தெலுங்குமொழி பேசப்படுகிறது. பூர்பண்டரிபுர வரலாறும் இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

பண்டரிபுர வரலாற்றுச் செய்திகளையும், சிவான்தலஹரி சலோகத்தையும் எழுதி உதவிய திருவாவடுதுறைப்புத்தகசாலை (சரஸ்வதிமஹால் ஸிபரெரி) மேற்பார்வையாளர்ச. சப்பிரமணியதேசிகர் அவர்கட்டும், நேரில் சென்று கண்ட செய்திகளை உதவிய இராயலை, S. சாமிநாத பிள்ளை அவர்கட்டும் நன்றி உரியதாகுக.

ஸ்ரீ-ஸ்ரீ குரு மஹாசந்திதானம் அவர்கள் கார்த்திகை 3-வது சோமவாரம் ஒட்டி தலத்தைத் தரிசித்த நினைவு மலராக இதுவெளியிடப்பெறுகிறது.

இங்ஙனம்,
திருவாவடுதுறை }
1—1—53 } சித்தாந்த சைவமணி—
த. ச, மீனாட்சிகந்தரம் பிள்ளை,
ஆதின வித்துவான்.

சிவமயம்.

திருப்பருப்பதம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் தேவாரம்

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுடுமணி யுமிழ்நாகம் சூழ்தர அரைக்கசைத்தான்
இடுமணி எழிலானை ஏறலன் எருதேறி
விடமணி மிடறுடையான் மேவீய நெடுங்கோட்டுப்
படுமணி வீடுசுடரார் பருப்பதம் பரவுதுமே.

(பொழிப்புரை) கோபிக்கின்ற தன்மையுடைய மாணிக்கத்தைக் கக்குகின்ற பாம்புகள் சுற்றும்படியாகத் திருவரையிலே கட்டிக்கொண்டவர், மணிகள் தொங்கவிடப் பட்ட அழியப் பயிராவணம் என்னும் இரண்டாயிரம் தந்தங்களையுடைய யானையைத் தமக்கு வாகனமாகக் கொண்டு ஏருதவராய் (எளிமையாக) இடபத்தையே வாகன மாகக்கொண்டவர், ஆலகாலவிடம் பொருந்திய கண்டத்தை யுடையவர் ஆகிய சிவபெருமான் விரும்பி எழுந்தருளி யுள்ள பெரிய சிகரத்தையுடைய பொருந்திய இரத்தினங்கள் ஒளிவிடுதல் மிக்க திருப்பருப்பதம் என்னும் தலத்தை யாம் துதித்து வணங்குவோம் (எ-று.)

அரைக்கு அசைத்தல் - இடுப்பிலே தரித்தல்.
மிடறு - கண்டம், கோடு - சிகரம். (1)

நோய்புல்கு தோல்திரைய நரைவரு நுகருடம்பில்
நீபுல்கு தோற்றமெல்லாம் சினையுள்கு மடநெஞ்சே
வாய்புல்கு தோத்திரத்தால் வலஞ்செய்து தலைவனங்கிப்
பாய்புலித் தோலுடையான் பருப்பதம் பரவுதுமே.

(பொழிப்புரை) நோய்கள் பொருந்தத்தோலானது
திரைந்து சுருங்க (மெல்லமெல்ல) நரையும்வந்து பொருந்த
வினைப்பயனை அனுபவிக்க எடுத்த இந்த உடம்பிலே நீ
மனத்திற்கொண்ட காட்சிகள் முழுமையையும் அறியாமை
பொருந்தின மனமே ! நன்றாக வினைந்துபார். வாயிலே ஆரப்
பொருந்திய தோத்திரங்கள்சொல்லி, வலமாகவந்து, தலையால்
வணங்கி, பாயுந்தொழிலையுடைய புலித்தோலை உடையாகத்
தரித்தருளியவராகிய சிவபெருமானுடைய திருப்பருப்பதம்
என்னும் தலத்தை வணங்குவோம் (எ-று.) (2)

துணியுறு துயர்தீரத் தோன்றியோர் நல்வினையால்
இனியுறு பயனுதல் இரண்டுற மனம்வையேல்
கனியுறு மரமேறிக் கருமுசுக்க கழையுகளும்
பனியுறு கதிர்மதியான் பருப்பதம் பரவுதுமே.

(பொழிப்புரை) வருத்தம் மிக்க துன்பங்கள் ஒழியும்
படி தோன்றிய ஒப்பற்ற நல்வினையினைலே இனி மிக்க
பயனைப்பெறுதல் (உறுதியாம்). ஆதலால், இரண்டுபட்ட
மனத்தை வைக்காதீர்; பழங்கள் பொருந்திய மரங்களின்
மேலேறிக் கருங்குரங்குகள் மூங்கில்களிலே தாவிச் செல்லு
கின்ற குளிர்ச்சி பொருந்திய கிரணங்களையுடைய சந்திரனை

யணிந்த சிவபெருமானது திருப்பருப்பதம் என்னும் தலத் தைத் துதிப்போம் (ஏ-று.)

துனி - வருத்தம், முசு - குரங்கு, கழு - முங்கில், பனிலறு கதிர் - குவிரந்த கிரணம். (3)

கொங்கணி நறுங்கொன்றைத் தொங்கலன் குளிர் சடையான் எங்கள் நோய் அகலகின்றுன் எனஅருள் ஈசனிடம் ஜங்கணை வரிசிலையான் அங்கணை அழகழித்த பைங்கணவெள் னேறுடையான் பருப்பதம் பரவுதுமே.

(பொழிப்புரை) தேன் பொருந்திய அழிப மணம் வீசும் கொன்றைமலர்மாலையையுடையவரும், குளி ர் ந் த சடையினையுடையவரும், எங்களுடைய ஆணவமலத்தால் உள் ஆகிப பிறவித்துன்பங்கள் நீங்கும்படி எழுந்தருளி யுள்ளவரும், ஜந்தாகிய மலர் அம்புகணையுடைய கட்டமைந்த கரும்புவில்லைத் தாங்கி மன்மதனை உருவிழுக்குமாறு அழகு கெடக்செய்தவரும், பசிப கண்களையுடைய வெண்மையான இடபவாகனத்தையுடையவரும் ஆகக் கருணையுடன் விளங்கும் சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் தலமாகிய திருப்பருப்பதத்தைத் துதிப்போம் (ஏ-று.) (4)

கொங்கு - தேன், தொங்கல் - மாலை, கணை - அம்பு, சிலை - வில், மன்மதன் மலர் அம்புகள் ஜந்தாவன - தாமரை, மா, அசோகு, மூல்லை, நீலோற்பலம் என்பன.

“நினைக்கும் அரவிந்தம் நீள்பசலை மாம்பூ

அனைத் துணவு நீக்கும் அசோகு - வனத்திலுறும்

மூல்லை கிடைகாட்டும் மாதே முழுநீலம்

கொல்லும் மதனம்பின் குணம்” என்னும் இவ்வெண்பா இ கணை உணர்த்தும்.

துறைபல சனை முழ்கித் தூமலர் சுமந்தோடி
மறையொலி வாய்மொழியால் வானவர் மகிழ்ந்தேத்தச்
சிறையொலி சிளீபயிலும் தேனினம் ஒலியோவாப்
பறைபடு விளங்கருவிப் பருப்பதம் பரவுதுமே.

(பொழிப்புரை) நீர்த்துறைகள் பலவற்றையும் உடைய
சனை நிரிலே முழுகிப் பரிசுத்தமான மலர்களைச் சுமந்து
கொண்டு விரைந்துபோப் வேதங்களைச் சொல்லுகின்ற வாப்
மொழிகளால் தேவர்கள் யாவரும் மகிழ்ந்து துதிக்க, சிறகு
கள் ஒலிக்கின்ற கிளிகளும், வண்டுகளும், ஒலித்தல் நீங்காத
பறைபோல ஒலிக்கின்ற அருவிகளும் பொருந்திப் திருப்
பருப்பதம் என்னும் தலத்தைத் துதிப்போம் (ஏ-று.) (5)

சர்கெழு சிறப்போவாச் செய்தவ தெறிவேண்டில்
ஏர்கெழு மட்செஞ்சே இரண்டுற மனம்வையேல்
கார்கெழு நறுங்கொன்றைக் கடவுளதிடம் வகையால்
பார்கெழு புகழோவாப்பருப்பதம் பரவுதுமே.

(பொழிப்புரை) அழகுமிக்க அறியாத மனமே! சிறப்பு
நிறைந்த மேம்பாடுகள் நீங்காத சிவ) தவங்களைச் செய்யும்
வழியை விரும்புவாயானால் இரண்டுபட்ட நிலையை உடை
யையாப் இராதே; (ஒரு நெறிய மனம் உடையையாப்)
கார்காலத்திலே மிக்க நறுமணம்கமழும் (அடையாள மாலை
யாகிய) கொன்றை மலர் மாலைபை அணிந்த சிவபெருமானது
திருப்பதியாகிய, நிலவுலகத்திலே மிக்க புகழ் நீங்குதல்
இல்லாத திருப்பருப்பதம் என்னும் தலத்தை முறையாகத்
தரிசித்துத் துதிப்போம் (ஏ-று)

ஒவா - நீங்காத, கார் - கார்காலம்.

(6)

புடைபுல்கு படர்கமலம் புகையொடு வீரைகமழுத்
தொடைபுல்கு நறுமாலீ திருமுடி மிசையேற
விடைபுல்கு கொடியேந்தி வெந்தவெண் ணீ றணிவான்
படைபுல்கு மழுவாளன் பருப்பதம் பரவுதுமே.

(பொழிப்புரை) இடபத்தை எழுதிக் கட்டிய
கொடியை உயர்த்தவரும், திருவெண்ணீற்றைத் தமது
திருமேனி முழுவதும் பூசியருள்பவரும், மழு என்னும்
படைக்கலத்தையுடையவரும் ஆகிய சிவபெருமானுடைய
திருப்பருப்பதத்தை, பக்கங்களிலே பொருந்திப் பரவிய
நிரும், தூப (தீப) நக்ஞாடன் நறுமணம்கமழுத் தொடுத்தல்
பொருந்திப் பரவும் மாலைகஞும் திருமுடியின்மேல் ஏறும்படி
செப்து துதிப்போம் (ஏ-று.)

புல்கு - பொருந்திய, கழலம் - நீர், வீரை - வாசனை,
விடை - இடபம். (7)

ஈனைப்பெனும் நெஞ்சிணற்றை நின்றுநீன் றயராதே
மனத்தினை வலித்தொழிக்கேண் அவலம்வந் தடையாமைக்
களை த்தெழு திரள்கங்கை கமழ்சடைக் கரந்தான் றன்
பனைத்திரள் பாயருவிப் பருப்பதம் பரவுதுமே.

(பொழிப்புரை) எண்ணங்கள் என்னும் மிகப்பெரிய
ஆழமான கிணற்றினிடத்துத் தங்கி ஆழந்து சோர்வுறுமல்
மனத்தை வலிப்பப்பிடித்து இழுத்து அதனை விட்டு நீங்கிழேன்.
ஆதலால், மீண்டும் அத்துன்பங்கள் வந்தடையாத
படி ஒலி செப்து மேல் எழும்புகின்ற நீர்த்திரள்கள் ஆகிய
அலைகள் பொருந்திய கங்கையாற்றினைக் கொன்றை மலரின்
வாசனை வீசுகின்ற சடையினிடத்துத் திவலையாகச் செப்து

ஓடுக்கிய சிவபிரானது பனைமரம் போன்று திரட்சியையுடைய தாகப் பாப்கின்ற அருவிகள் பொருந்திப் பிருப்பருப்பதம் என்னும் திருத்தலத்தைத் துதிப்போம் (எ-று.)

அயராதே - சோர்வடையாமல், வலித்து - வலியப் பிடித்து இழுத்து, அவலம் - துன்பம், கணித்து - முழங்கி.

(8)

மருவியவல் விளைநோ யவலம்வாங் தடையாமல்
திருவரு அமர்ந்தானும் திசைமுக முடையானும்
இருவரும் அறியாமை எழுந்ததோர் எரிகடுவே
பருவரையுற நிமிர்ந்தான் பருப்பதம் பரவுதுமே

(பொழிப்புரை) பொருந்திப் வலிப் விளைகளாலாகிய நோப்களின் துன்பம் வந்தடையாமல் இலக்குமிதேவியைத் தமது மார்பிலே விரும்பி கவத்த விஷ்ணுமூர்த்தியும், பிரம தேவரும் ஆகிய இருவரும் அறியாமல் ஒங்கியுயர்ந்த ஒப் பற்ற தீப்பிழும்பின் நடுவிலே பெரிய மலை வடிவாக எழுந் தருளிய சிவபெருமானுடைய திருப்பருப்பதம் என்னும் தலத்தைத் துதிப்போம் (எ-று.)

அவலம் - துன்பம், திரு - இலக்குமி, உரு-மார்பு, அமர்ந்தான் - விரும்பித் தங்கப்பெற்றவன், உருவும் அமர் தலும் ஆகுபெயர்கள்.

(9)

சடங்கொண்ட சாத்திரத்தார் சாக்கியர் சமண்குண்டர் மடங்கொண்ட விரும்பியராய் மயங்கியோர் பேய்ததேர்ப்பின் குடங்கொண்டு நீர்க்குச்செல்வார் போதுமின் குஞ்சரத்தின் படங்கொண்ட போர்வையினுன் பருப்பதம் பரவுதுமே.

(பொழிப்புரை) உண்மை அறிவில்லாத சாத்திரங்களையுடையவராய்ச் சாக்கியரும் சமணரும் அறியாமை பொருந்திய ஆசையுள்ளவராய் மயங்கிக் கானற்சலத்தைக் கண்டு பின்னே குடுத்தை எடுத்துக்கொண்டு நீர்முகக்கச் செல்லுபவர்போலச் செல்வர். ஆதலால், (அவர்பின்) செல்லுவீர்! வாருங்கள். (நாம்) யானையை உரித்து அதன் தோலைப் போர்வையாகத்தரித்தவர் ஆகிய சிவபெருமானுடைய திருப்பருப்பதம் என்னும் தலத்தைத் துதிப்போம் (எ-று.)

சடம் - அறிவில்பொருள், மடம் - அறிபாமை, பேய்த்தேர் - கானல்நீர், குஞ்சரம் - யானை. (10)

வெண்செனல் வீனை கழனி விழவொலி கழுமலத்தான் பண்செலப் பலபாடல் இசைமுரல் பருப்பதத்தை நன்சொலி ஞற்பரவு ஞானசம் பக்தன்நல்ல ஒண்சொலி னிவைமாலை யுருவெணத் தவமாமே.

(பொழிப்புரை) வெண்ணெனல்களும் செந்நெனல்களும் வினோகின்ற வயல்களையும், விழாக்களின் ஒலிகீனையும் உடைய சீர்காழிப்பதியிலே அவதரித்துள்ளவராகிய திருஞானசம் பந்தமூர்த்திசுவாமிகள், பண்களோடு கூடிய பல பாடல் களையும் இசையுடன் வண்டுகள் ஒலிக்கப்பெற்ற திருப்பருப்பதத்தை நல்ல தமிழ்ச்சொற்களினால் துதித்தருளிய சிறந்த புகழ்மாலையாகிய இவற்றைப் பலதரம் சொல்லி உரு ஏற்றச் சிவதவமாகிய சிவானந்தமாம் (எ-று.)

கழுமலம் - சீர்காழி, இசைமுரல் - இசைவன்டுகள் ஒலிக்கும், ஒண்சொல் - புகழ்ச்சொல், உரு எண்ண - உரு ஏற்ற. தவம் ஈண்டு நிட்காமியமாகச் சிவப்ரிரானை நோக்கிச் செப்பது காமியங்கருதியதன்று. (11)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரச்நாய்ஞர் தேவாரம்.

திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கன்றினர் புரங்கள்முன் றும் கனலெரி யாகச்சிறி
ஈன் றதோர் உருவங்தன்னுல் நீர்மையு நிறையுங்கொண்
டொன்றியாங் குமையும்தாழும் ஊர்பலி தேர்ந்துபின் னும்
பன்றிப்பின் வேடராகிப் பருப்பதம் நோக்கினுரே.

(பொழிப்புரை) (தேவர் முதலிய யாவரையும்)
வருந்தச்செய்தவர்களாகிய அசரர்களுடைய திரிபுரங்களை
யும் எரிந்துபடக் கோபித்து, நிலைபெற்ற ஒப்பற்ற பிச்சாடன
கோலமுடன் தாருகவனமுனி பத்தினிகளுடைய மனத்தன்
மைகளையும் நிறையையும் கவர்ந்து, பொருந்திய திருவருட்
சத்தியாகிப் பொதேவியாரும் தாழுமாக ஊர்தோறும் பிச்சை
பெடுத்ததும் அன்றி, பன்றியின் பின்னே வேடர் கோலங்
கொண்டு சென்று திருப்பருப்பத மலைக்கு எழுந்தருளினார்
என்க (எ-று.)

புரமுன்றேரித்த வரலாறு :—

பெறுதற்கரிய வரங்களைப் பெற்ற திரிபுரத்தசரர்கள்
உலகத்தை அழித்தார்கள். தேவர் யாவரும் சிவபெருமா
னிடம் குறை சொல்லி முறையிட்டனர். சிவபெருமான்
ழுமியைத் தேராகவும், சூரியசந்திரர்களைத் தேர் உருளை
களாகவும், தேவர் முதலியோர் விட்டம் முதலிய தேர்
உறுப்புக்களாகவும், வேதங்கள் குதிரைகளாகவும், பிரம
தேவர் தேர்ச்சாரதியாகவும், மகாமேருமலை வில்லாகவும்,

மல்லிகார்ச்சனம் கோவில்

வாசகி நாணைகவும், விஷ்ணுமூர்த்தி அம்பாகவும், அக்கினி தேவன் அம்பின் முனையாகவும், வாயுதேவன் அம்பின் இறகாகவும் கொண்டு திரிபுரத்தைச் சிரித்தெரித்தார் என்பது வரலாறு.

நீண்மையும் நிறையுங்கோண்ட வரலாறு :—

தாருகவன முனிவர் மிக்க தவத்தையுடையவர். அவர் கண்மீடு பல்லை அங்கிக்கும், தவமே பயனைத்தரும் எனத் துணிந்தவர். கண்மம் தவம், இவைகளின் தன்மையை அறிந்து ஒரு முதல்வன் அவற்றின் பயனைக் கொடுத்தருளுகின்றார் என்ற எண்ணம் அனுவளவும் இல்லாதவர். கண்மம் சடம், அது தாண்க ஒரு பயனையும் தராது, ஆன்மாக்கள் சிற்றறிவும் சிறு தொழிலும் உடையன. ஆகவின், அவை தாமாகக் கண்ம பல்லையோ தவத்தின் பயனையோ அறிந்து எடுத்து அநுபவிக்கும் ஆற்றலும் அறிவும் உடையன அல்ல. கண்மத்தின் பலனும் தாமாக ஆன்மாக்களை அடையா. இவற்றையெல்லாம் அறிந்த முற்றறிவும் முற்றுத்தொழிலும் உடைய இறைவரே ஆன்மாக்களுக்குக் கண்மபல்லைக் கூட்டி முடிப்பார் என்ற ஆராப்ச்சி இல்லாதவர் அவர். ஆகவின், அவற்றை அவருக்கு அறிவுறுத்தத் தமது நால் வகைச் சத்திகளுள் புருஷசக்தியாகிய விஷ்ணுமூர்த்தியை மோகினிவிடிவுடன் அவர்பாற் செல்ல விடுத்தனர். சிவபெருமான், தாமே அவர் பத்தினிகள் இருந்த இடத்தில் சென்று அவருடைய பக்குவத்துக்கு ஏற்ப ஆன்மபோதத்தை ஏற்றுக்கொண்டு சிவபோதத்தை அனுக்கிரகித்தார். சிவபெருமானுடைய அளப்பரும் பெருங்கருணையைத் தம் ஆணவவிபால் அறியாத அக்கண்மவாதிகளாய் முனிவர்கள்

ஆபிசாரவேள்வி ஒன்று இபற்றி அதன்பால் தோன்றிய பொருள்களைக்கொண்டு சிவபெருமானை அழிக்க முயன்று ஏவினர். அவர் முயற்சி ஒன்றும் பயனில்தாயிற்று. கர்வம் அடங்கி நல்லறிவு பெற்று உய்ந்தனர் அவர் என்பது அவ்வரலாறு.

பன்றிப்பின் வேடராகச்சேன்ற வரலாறு :—

பாசுபதாஸ்திரம் பெறவேண்டி அருச்சனன் தவஞ் செப்தான். அத்தவத்தை அழிக்கத் துரிபோதன் மூகாசரன் என்ற ஒருவனை ஏவினான். அவன் பன்றி வடிவாகச்சென்று அருச்சனன் தவஞ்லைப்படிம் அவனையும் அழிக்க முற்பட்டு அனுகினான். அருச்சனன் தவத்துக்கு இரங்கிய சிவபெரு மான் அவனுக்கு அருள்புரியவும் அவனுக்குத் தீமை செப்ப முற்பட்ட பன்றிபைக் கொல்லவும் வேடர் கோலத்துடன் சென்று தமது வில்லை வளைத்துப் பன்றியின்மீது அம்பைச் செலுத்தினார். அதே காலத்தில் சிறிது தவஞ்லைப்பை விட்டுக் கலைந்த அருச்சனன் தனக்கு வரும விபத்தையுணர்ந்து பன்றியின்மீது அம்பைச் செலுத்தினான். பன்றி உயிர் நீத்தது. வில் வீரர் முறைப்படி ஒரு இலக்கை வீழ்த்திப் சிவபிரானுக்கும் அருச்சனனுக்கும் போர் நடைபெற்றது. அருச்சனன் வீரத்தை மெச்சிச் சிவபெருமான் அவனுக்கு அருள்செய்தார் என்பது அவ்வரலாறு. (1)

கற்றமா மறைகள்பாடிக் கடைதொறும் பலியுங்தேர்வார் வற்றலோர் தலைகையேந்தி வானவர் வணங்கிவாழ்த்த முற்றவோர் சடையில்நிரை ஏற்றமுக் கண்ணர் தம்மைப் பற்றினார்க் கருள்கள்செய்து பருப்பதம் னோக்கினாரே.

(பொழிப்புரை) முன்னே தாம் ஆன்மாக்கஞ்சுக்கு அநுக்கிரகம் செப்த சிறந்த வேதமந்திரங்களை இசையுடன் சொல்லிக்கொண்டு தாருகவன முனிவருடைய பத்தினிகள் தங்கியுள்ள வீடுகள்தோறும் சென்று சென்று பிச்சையையும் தேவோர். வற்றிப் பூப்பற்ற பிரமதேவருடைய மண்டைபோட்டைக் கையிலே கொண்டுள்ளவர். தேவர் பாவரும் வணங்கித்துதிக்க முழுவதும் ஒப்பற்ற தமது சடையிலே கங்கைநீரை ஏற்றுத் திவலையாகச் செப்தருளிய சோமசூரியாக்கினியாகிய மூன்று கண்களையுடையவர் ஆகிய சிவபெருமான் பிற பற்றுக்களையெல்லாம் கை விட்டு தத்தம்மையே பற்றுக்கோடாகக்கொண்ட ஆன்மாக்கஞ்சுக்குக் கருணைசெய்து சிபருப்பதமலையை விரும்பி எழுந்தருளினார் (ஏ-ற.ா.) (2)

கரவிலா மனத்தராகிக் கைதொழுவார் கட்கென்றும்
இரவில்லை நெரியதாடி இன்னருள் செய்யும்எந்தை
மருவிலார் புரங்கள்மூன்று மாட்டிய வகையராகிப்
பரவுவார்க் கருள்கள்செய்து பருப்பதம் நோக்கினார்.

(பொழிப்புரை) வஞ்சமில்லாத மனத்தையுடைய வர்களாய்க் கைகூப்பி வணங்கித்தோத்திரஞ்செய்து) வழி படும் அண்பர்கஞ்சுக்கு எப்பொழுதும் இனிப் கருணை செய்தருஞ்சும் எமது பரம பிதா, (சர்வசங்காரகாலமாகிய) இரவிலே தன்னந்தனியே நின்று எரியிலே ஆடியருள்பவர், பொருந்தாத பகைபசரர்கஞ்சைய திரிபுரங்கள் மூன்றையும் ஒருசேர அழித்து, அத்திரிபுரத்திலேயுள்ள சிவபத்தர்களாகிய தாருகாக்கன் - கமலாட்சன் - வித்யுன்மாலி ஆகிய

மூவருக்கும் திருவருள்புரிந்து திருப்பருப்பதமலையை
நோக்கி எழுந்தருளினார் என்க (எ-று.)

கரவு - வஞ்சம், இரவு - ஒடுக்ககாலம், மருவிலார் -
பொருந்தாத பகைவர். மூன்றும் முற்றும்மை. (3)

கட்டிட்ட தலைகையேங்கிக் கனலெரி யாடிச்சிறிச்
கட்டிட்ட நீறுடுசிச் சுடுபிணைக் காடராகி
விட்டிட்ட வேட்கையார்க்கு வேற்றிருங் தருள்கள்செய்து
பட்டிட்ட உடையராகிப் பருப்பதம் நோக்கினாரே.

(பொழிப்புரை) (தோல் எலும்பு நரம்பு உதிரம்
மச்சை மூளை சுக்கிலம் என்னும் எழுவகைத் தாதுக்களா
லும்) கட்டப்பட்ட பிரமதேவருடைய தலையை (வைரவக்
கோலத்திலே) கையிலே ஏந்திக்கொண்டு சர்வசங்காரகாலத்
திலே சங்கார உருத்திரராய்ச் சுடுகின்ற தீயிலே கூத்தாடிச்
கோபித்து (ஆன்மாக்கள் உப்யும்பொருட்டு) வெந்த வெண்
பொடியைத் திருமேனி முழுவதும் பூசிக்கொண்டு சுடுகின்ற
பிணக்காட்டையுடையவராய் ஆகையைவிட்ட முனிவர்
களாகிய (சனகர் சனற்குமாரர் சனுதனர் சனந்தனர் முத
லிய) நால்வருக்கும் தட்சினஞ்சூர்த்தியாகத் தனியே கல்லா
வின் கிழேயிருந்து ஞானேபேதேசம் செய்து புவியினின்றும்
உரித்துடுத்த தோலுடையவராய்ச் சிவபெருமான் திருப்பருப்
பத மலையை நோக்கிச் சென்றருளினார் (எ-று.)

பட்டுஇட்ட உடையர் ஆகி என்பதற்குப் பட்டாகப்
பொருந்திப் பூடையை உடைய உமாதேவியார் பொருந்திப்
இடப்பாதியை உடையவராய் என உரைப்பினும் அமையும்.
தலை - பிரமகபாலம். விட்டிட்ட வேட்கைபர் - நீக்கிய

விருப்பத்தையுடையவர்: விருப்பமில்லாதவர்: துறவுள்ள முடையார் என்றபடி, பட்டிட்ட - இறந்த.

இனி, “போகிபாயிருந்துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோரார் யோகியா போகமுத்தி யுதவுதலதுவு மோரார் வேகிபா ஒற்போற்செப்த வினையினை வீட்டலோரார் ஊகியா மூடரெல்லாம் உம்பரின் ஒருவனென்பார்” என்பது முதலிய சித்தியார் திருவிருத்தங்களான் இதனை உணர்க. (4)

கையராய்க் கபாலமேந்திக் காமனைக் கண்ணுற்காய்ந்து மெய்யராய் மேனிதன் மேல் விளங்குவென் ஸீறுடுசி உய்யரா யுள்குவார்கட் குவகைகள் பலவுஞ்செப்து பையரா வரையிலார்த்துப் பருப்பதம் நோக்கினுரே.

(பொழிப்புரை) திருக்கரத்திலே பொருந்திய பிரம கபாலத்தையுடையவராய், மன்மதனைத் தமது நெற்றிக் கண்ணுல் கோடித்து எரித்தவராய், உண்மையே சொலுப முடைபவராய், திருமேனியின்மேல் விளங்குகின்ற திரு வெண்ணீற்றைப் பூசி ஆண்மாக்களையெல்லாம் உய்யசெப்ப வராய் (தமது திருவடிகளை) நினைந்துருகுவார்கட்கு மகிழும் படி வேண்டிய வேண்டியாங்கு அருளிப் படத்தையுடைய பாம்பைத் தமது அரையிலே கட்டிக்கொண்டவராய்ச் சிபருப்பதமலையை சிவபிரான் அடைந்தார் (எ-று) (5)

வேடராய் வெய்யராகி வேழுத்தி னுரிவைபோர்த்து ஒடரா யுலகமெல்லாம் உழிதர்வ ருமையுந்தாமும் காட்சாய்க் கனல்கையேந்திக் கடியதோர்விடைமேற்கொண்டு பாடராய்ப் பூதஞ்குழப் பருப்பதம் நோக்கினுரே.

(பொழிப்புரை) திருவேடத்தையுடையவராய்ப் பின்னும் கொடுமையுடையவராய் யானையின் தோலைப்போர்த் துக்கொண்டு பிரமகபாலத்தை ஏந்தியவராய் உலக முழுவு தும் திரிவர். தமது திருவருட்சத்தியாகிய உமாதேவியாரும் தாழுமாகக் காட்டிலே உள்ளவராய்த் தீயைக் கையிலேந்திக் கொண்டு விரைந்து செல்லும் இடபவாகனத்தின்மீது ஏறிப் பாடல்பாடுபவராய்ப் பூதப்படைகளைல்லாம் சூழத் திருப் பருப்பத் மலையை விரும்பி எழுந்தருளியுள்ளார் (எ-று.)

ஓடர் - ஓட்டினையுடையவர், உழிதர்வர் - திரிவர். காடர் - காட்டையுடையார், பாடர் - பாடல் பாடுபவர்.

(6)

மேகம்போல் மிடற்றராகி வேழத்தின் உரிவைபோர்த்து ஏகம்ப மேவினார்தாம் இமையவர் பரவியேத்தக் காகம்பர் கழறராகிக் கடியதோர் வீடையொன்றேறிப் பாகம்பெண் ஊருவமானார் பருப்பதம் நோக்கினாரே.

(பொழிப்புரை) மேகம்போலும் கரிய கண்டத்தை யுடையவராய், யானையின் தோலை யுரித்துப்போர்த்துத் திருவேகம்பம் என்னும் தலத்தில் விரும்பி எழுந்தருளியுள்ளவர் தாம் தேவர்கள் பலரும் வந்து வணங்கித் துதிக்க விரைந்து செல்வதாகிய ஒப்பற்ற இடபவாகனத்தின்மேல் ஏறிக் கொண்டு திருவருட்சத்தியாகிய உமாதேவியாரைத் திருமேனியில் ஒரு கூறுக்கொண்ட சிவபெருமான் திருப் பருப்பதமலையை விரும்பி எழுந்தருளினார் (எ-று.)

மிடறு - கண்டம், வேழம் - யானை, உரிவை - தோல், ஏகம்பம் - காஞ்சிபுரம்: திருவேகம்பம்.

‘காகம்பர் கழறாகி’ என்றதன் பொருள் நன்கு விளங்கவில்லை. (7)

பேரிடர் பினிகள் தீர்க்கும் பின்னுகண் எந்தை பெம்மான் காருடைக் கண்டராகிக் கபாலமோர் கையிலேந்திச் சிருடைச் செங்கண் வெள்ளே ரேற்றிய செல்வர்நல்ல பாரிடம் பாணிசெய்யப் பருப்பதம் நோக்கினாரே.

(பொழிப்புரை) பெரிய துன்பங்கள் - உடல்நோய் - உயிரைப்பற்றிய மல்நோய் இவற்றைத் தீர்த்தருநும் தலைக் கோலத்தையுடையவர், எமது பிதா, பெருமையையுடையார், கரியகண்டத்தை யுடையவராகிப் பிரமன் தலையோட்டைக் கையிலேந்திச் சிறப்புப்பொருந்திய சிவந்த கண்களையுடைய வெண்மையான (திருமாலாகிய) இடபத்தின்மேல் எழுந் தருளிய முத்திச் செல்வத்தையுடையவர் ஆகிய சிவபெரு மான் நல்ல பூதகணங்கள் கூடிக்கொண்டு கைகளால் தாளம் போடக் கிருப்பருப்பதமலையை விரும்பி எழுந்தருளினார் (ஏ-று.)

பின்னுகண் - தலைக்கோலமுடையவர், பாரிடம் - பூதம், பாணி - கை: இசைப்பாட்டு எனினுமாம். (8)

அங்கண்மா லுடையராய ஜவரால் ஆட்டுணுதே
தங்கள்மால் தீரவேண்டில் உள்கி யேத்தும்
செங்கண்மால் பரவியேத்திச் சிவனென நின்றசெல்வர்
பைங்கண்வெள்ளே ரேதேறிப் பருப்பதம் நோக்கினாரே.

(பொழிப்புரை) அவ்விடத்து மயக்கத்தையுடைய வராகிய ஜம்புல வேடரால் அலைப்புண்டு வருந்தாமல் உங்க

ஞடைய பிறவி மபக்கம் நீங்க விரும்புவீராயின் நீர் உள்ளத் தால் நினைந்து துதிப்பேர்களாக. சிவந்த (தாமரபோலும்) கண்களையுடைய திருமால் வணங்கித் துதிக்கும்படி மங்கல குணங்களையுடையவர் என நிலைபெற்ற முத்திச்செல்வத் தினையுடைய சிவபெருமான் பகிய கண்களையுடைய வெண் மையான இடபத்தின்மேல் ஏறித் திருப்பருப்பதமலையின் கண் விரும்பி எழுந்தருளியுள்ளார் (ஏ-று.)

மால் - மபக்கம், ஜவர் - ஜம்புலன்களாகிப வேடர், உள்கி - நினைந்து, செங்கண்மால் - சிவந்த கண்களையுடைய திருமால். (9)

அடல்விடை யூர்தியாகி அரக்கன் தோள் அடரலுன்றிக் கடலிடை நஞ்சமுண்ட கறையணி கண்டனுர் தாம் கடர்விடு மேனிதன்மேல் சண்ண வெண் ணீருழுசிப படர்ச்சை மதியம்சேர்த்திப் பருப்பதம் நோக்கினுரே

(பொழிப்புரை) வலிகம பொருந்திய இடபத்தை வாகனமாகக் கொண்டருளிபவராய், இராவணனுடைய இரு பது தோள்களும் வருந்தும்படி தமது திருவடி விரலை ஊன்றியருளி, திருப்பாற்கடலிலே தோன்றிய ஆலகால விடத்தை அடக்கிபதால் உண்டாகிப கருமையானது அழ கைச் செப்யும் திருக்கழுத்தையுடையவராகிப சிவபெரு மான் ஒளியைச் செப்யும் திருமேனியில் திருவெண்ணீற றைப் பூசி, படர்ந்த சடையிலே (இளம்பிறைச்) சந்திரனை யணிந்து திருப்பருப்பத மலையின்கண் எழுந்தருளினுர் (ஏ-று.) (10)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சௌலநாதரை பூர்வீ-ல-பூர்வீ மகாசந்திதானம் அவர்கள் தரிசித்தல்

3. ஸ்ரீ கந்தரமுர்த்திநாயனர் தேவாரம்

பண் - நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்.

மானு மரையினமும் மயிலினமும் கலக்தெங்கும்
தாமே மிகமேய்ந்து தடஞ்சனீர் களைப்பருசிப்
ழுமா மரமுரிஞ்சிப் பொழி லூடே சென்றுபுக்குத்
தேமாம் பொழினீழுற் றுயில்சிபர்ப்பதமலையே.

(பொழிப்புரை) மான்களும், மரையின் கூட்டங் களும், மயிலினங்களும் கூடி எவ்விடத்தும் தாமாகவே மிகுதியாக மேய்ந்து பெரிய சளைகளின் நிரைக் குடித்துப் பூக்களையடைய பெரிய மரங்களை உராப்ந்து சோலைகளி னுடே சென்று புகுந்து தேமாமரங்கள் நிறைந்த சோலைகளின் நிழவில் தூங்குகின்ற திருப்பருப்பதமலையைச் சிந்திப் போமாக (எ-ற.) (1)

மலைச்சாரலும் பொழிற்சாரலும் புறமேவரும் இனங்கள் மலைப்பாற் கொணர்ந்திடத் தூட்டிடமலங்கித் தன்களீற்றை அழைத்தோடியும் பிளிறீயவை அலமந்துவங் தெய்த்துத் திகைத்தோடித்தன் பிடிதேடிடும் சிபர்ப்பத மலையே.

(பொழிப்புரை) மலைச்சாரலிலும் சோலைகளின் புறத் திலும் பக்கங்களில் வரும் யானைக்கூட்டங்கள் மலையினிடத் துக்கொண்டுவந்து இடித்து ஊட்டக் கலக்கத்தைப்படைந்து தன்னுடைய ஆண்யானையை அழைத்தோடியும் பிளிறிச் சுழன்றுவந்து இளைத்து மயங்கி ஒடித் தன்பெண்யானைகள்

தேடுதற்கு இடமான திருப்பருப்பதமலையைச் சிந்திப்போ
மாக (ஏ-று.) (2)

மன்னிப் புனங்காவல் மடமொழியாள் புனங்காக்கக்
கண்ணிக்கிளி வந்துகவைக் கோவிக் கதிர்கொய்ய
என்னைக்கிளி மதியாதென் ரூ வெடுத்துக்கவ ஞௌலீப்பத்
தென்னற்கிளி திரிந்தேறிய சீபர்ப்பத மலையே.

(பொழிப்புரை) நிலைபெற்றுத் தினைப்புனத்தைக்
காவல்செப்யும் இளமையான சொற்களையுடைய (வேடர்
குலச) சிறுமிகள் அப்புனத்தைப் பாதுகாத்துக்கொண்
திருக்க, இளமைப்பருவத்தையுடைய கிளிகள் வந்து தம்
இரையின்பொருட்டுத் தினைக்கதிர்களைக் கொய்ய, (அப்
பெண்) இக்கிளிகள் 'என்னை மதிக்கமாட்டா' என எண்ணிக்
கவலை எடுத்துச் சுழற்றி ஒலிசெய்ய அழகிப் நல்ல கிளிகள்
(அஞ்சிச்) சுழன்று ஏறுவதற்கு இடமான திருப்பருப்பத
மலையைச் சிந்தித்திருப்போமாக (ஏ-று.) (3)

மையார் தடங்கண்ணுள் மடமொழியாள் புனங்காக்கச்
செவ்வே திரிந்தாயோவெனப் போகாவிட விளிந்து
கைபாவிய கவனுல் மணியெறிய விரிந்தோடிச்
செவ்வாயின கிளிபாடிடும் சீபர்ப்பத மலையே.

(பொழிப்புரை) மைழுசப்பெற்ற வி சா ல மா கீ ய
கண்ணினையுடையாள், இளமையான குதலைச்சொற்களை
யுடையாள் ஆகிய குறச்சிறுமி தினைக்கொல்லையில் காவல்
செப்து நன்றாகச் சுற்றித்திரிந்து ஆயோ என்று ஒலிசெப்து
விரட்டிப் போகுமாறு கையிலே உள்ள 'கவணில் வைத்து

இரத்தினக்கற்களைச் சுழற்றிப்பீசு அக்கிளிகள் கெட்டோடிச் சிவந் த வாபையுடைபனவாய்ப் பாடிக்கொண்டிருக்கும் திருப்பருப்பதமலையைச் சிந்திப்போமாக (ஏ-ஹ.) (4)

ஆணைக்குலம் இரிந்தோடித் தன்பிடி குழலிற்றிரியத் தானப்பிடி செவிதாழ்த்திட வதற்குயிக விரங்கி மானக்குற அடல்வேடர்கள் இலையாற்கலை கோலித் தேனைப்பிழிந் தினிதூட்டிடும் சீபர்ப்பத மலையே.

(பொழிப்புரை) யானைக்கூட்டம் அஞ்சிக் கெட்டோடித் தன் பெண்யானைகள் காட்டிலே திரியத்தான் அப்பெண் பாளையின் செவியினைத்தாழ்த்த அச்செபலுக்கு மிகவும் இரக்கத்தைச்செப்து பெருமை குறத்தன்மை வலிமை முசுலிவற்றையுடைய வேடர்கள் (தேக்கின்) இலைகளால் தொன்னைகளைச்செப்து தேனைப்பிழிந்து இனிதாக உண்பிக் கும் திருப்பருப்பதமலையைச் சிந்திப்போமாக (ஏ-ஹ.) (5)

மாற்றுக்களி றடைந்தாயென்று மதவேழம் கையெடுத்தும் ஊற்றிக்கன லுமிழ்ந்துமதம் பொழிந்து முகம்சஸ்தியத் தூற்றித்தரிக் கில்லேனென்று சொல்லியயல் அறியத் தேற்றிச்சென்று பிடிகுழறும் சீபர்ப்பத மலையே.

(பொழிப்புரை) வேறொரு களிற்று யானையை அணைந்தாய் என்று மதபாளை கையை உயர்த்தியும், வார்த்து நெருப்பைக்கூட்கியும், மதநிரைச்சொரிந்தும் முகம்சளிக்கத் தூற்றி நிற்க, (அப்பழிமொழியை நான்) பொறுக்கமாட்டேன் என்று கூறி அபலாசெல்லாம் அறியும்படி தெளிவித் துச்சென்று பெண்யானையானது சத்திப்பும் செய்யும் சீபர்ப்பதமலையை யாம் வணக்குவோம் (ஏ-ஹ.) (6)

அப்போதுவாங் துண்டர்களுக் கழையாது முன்னிருந்தேன் எப்போதும்வங் துண்டால்ளமை யெமர்கள் சுழியாரோ இப்போதுமக் கிதுவேதொழில் என்றேடியக் கிளியைச் செப்பேந்திள முலையாளைறி சீபர்ப்பத மலையே.

(பொழிப்புரை) 'இதற்கு முன்னெல்லாம் அழையா மல் வந்து (தினைக்குரல்களைக்கொய்து) உண்டர்கள். நான் (உங்களைப் பார்த்துக்கொண்டே வாளா) எதிரில் இருந்தேன். நீங்களும் எப்போதும் வந்துவந்து கதிர்களைக் கொய்து உண்டிராயின் என் தந்தையும் தமையன்மாரும் என்னைக் கோபிக்கமாட்டார்களா? உமக்கு இப்போதும் இதுவே தொழிலாயிற்று' என்று (சொல்லிக்கொண்டே) ஒடிச்சென்று அங்கினிகளைச் செப்பினே ஒத்த ஏந்திய இளமையான நகில் களையுடையாளாகிய வேட்டுவப்பெண் (கை கயிலுள்ள கவனைக்கொண்டு) வீசுகின்ற சீபர்ப்பதமலையை பாம் சிந்தித்து வணங்குவோம் (எ-று.)

சுழியாரோ - கோபிக்கமாட்டார்களோ. எமர்-எமது ஏற்றத்தார், எறி - வீசுகின்ற. (7)

திரியும்புரம் நீருக்கிய செல்வன்தன கழலை
அரியதிரு மாலோடயன் தானுமவர் அறியார்
கரியின்னினம் ஓடும்படி தென் உண்டவை களித்துத்
திரிதந்தவை திரிவாற்பொலி சீபர்ப்பத மலையே.

(பொழிப்புரை) திரிகின்ற மும்மதில்களையும் (சிரித் தெரித்துப்) பொடிபடுத்த முத்திச்செல்வத்தை யுடையவ ராகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை (ப்பிறரால் செய்து முடித்தற்கரிய மாதவத்தையுடையவராகிய) விஷ்ணுமூர்த்தி

யோடு பிரமதேவரும் அறியமாட்டார். பானைக்கூட்டங் களோடு பெண்யானைகள் தேனைக்குடித்துக் களிப்பையுடையனவாய்த் திரிப அவ் பானைகள் திரிதலால் விளங்குகின்ற சிபர்ப்பதமலையை யாம் சிந்திப்போம் (ஏ-று.) (8)

ஏன் த்திரள் கிளைக்கவ்வெரி போலம் மனிசிதர் த்தி
ஏனல்லவை மலைச்சாரலில் திரியுங் கராடியும்
மானும் மரையினமும் மயில்மற்றும் பலவெல்லாம்
தேனுண்பொழில் சோலைம்மிகு சிபர்ப்பத மலையே.

(பொழிப்புரை) பன்றிகளின் கூட்டம் (தம் முகத் தின்மேலே பூமியைக்)கிளாறி நெருப்புப்போலச் சிவந்த மானிக் கக்கற்களைச் சிதறச் செய்து துனைப்புனங்களையுடைய மலைச் சாரல்களில் திரிகின்ற கரடிகளும் மான் கூட்டங்களும் மரையினங்களும் மயில்களும் மற்றும் மலையிலுள்ள விலங்கி னங்களும் பறவைகளும் போருந்தி வண்டுகள் தேனையுண்ணுதற்கிடமாகிய சோலைகள் மிக்க சிபர்ப்பதமலையை யாம் சிந்திப்போமாக (ஏ-று.)

ஏனம் - பன்றி, ஏனல் - துனை, பொழில் - சோலை.
(9)

நல்லாரவர் பலர்வாழ்த்து வயல்நாவல ஐரன்
செல்லல்லுற அரியசிவன் சிபர்ப்பத மலையை
அல்லவை தீரச்சொன்ன தமிழ்மாலைகள் வல்லார்
இல்லைசெல வுயர்வானகம் ஆண்டங்கிருப்பாரே.

(பொழிப்புரை) நற்குண நற்செயலுடையவர்கள் பலர் வசிக்கின்ற வயலாற் குழப்பட்டுள்ள திருநாவலூரில்

அவதரித்தருளிய ஸ்ரீ சந்தரமுர்த்திசவாமிகள் உயிர்களுக்குத் துண்பமானவை நீங்கும்பொருட்டுச் செல்லுவதற்கு அருமைபான சிவபெருமானுடைய சீபர்ப்பதமலையைப் பாடியருளிய இத்தேவாரத்திருப்பதிகத்தைச் சொல்லவல்ல அடியார்கள் விரைந்து விண்ணுலகத்தைப் பரிபாலனம் செய்து அங்கே சிவபுண்ணியமுடையவராப்த் தங்கியிருப்பார் (எ-று.)

சீபர்ப்பதமலை செல்லுவதற்கு மிக்க அருமையை யுடையதென்பது இங்கே சுவாமிகள் குறித்தமைபாற் காண்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதசவாமிகள் திருப்புகழ்
ஸ்ரீ சௌலம்.

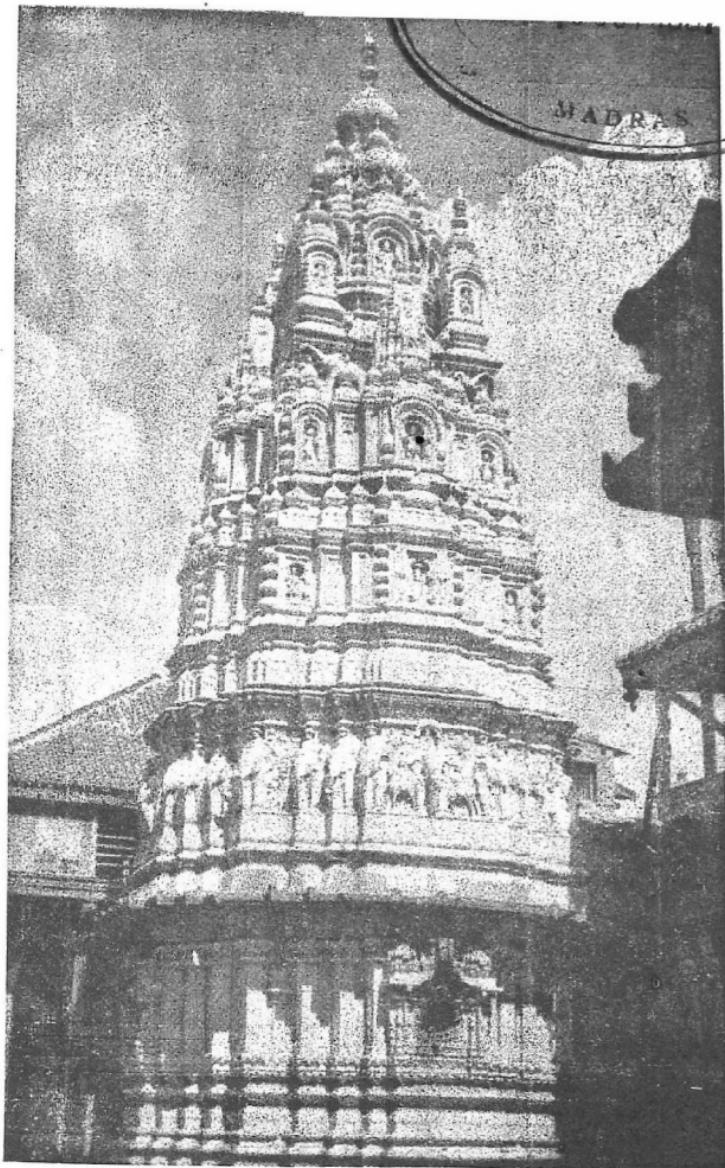
தனதன	தனதன	தனதன	தனதன
தனதன	தனதன		தனதான.
ஒருபது	மிருபது	மறுபது	முடன்றும்
உணர்வுறு	இருபத		முளாநாடி
உருகிட	முழுமதி	தழுவென	ஒளிதிகழ்
வெளியொடு	மொளியெற		விரவாதே
தெருவினில்	மரமென	எவரொடு	முரைசெய்து
திரிதொழி	லவமது		புரியாதே
திருமகள்	மருவிய	திரள்புய	அறமுக
தெரிசனை	பெறவருள்		புரிவாயே
பரிவுட	ஞழகிய	பழமொடு	கடலைகள்
பயறேரூடு	சிலவகை		பணியாரம்

பருகிடு பெருவயி ஹடையவர் பழமொழி
 எழுதிய கணபதி இளையோனை
 பெருமலை உருவிட அடிமலர் பணிபவர்
 பிளிகெட அருந்தரு குமரோசா
 பிடியொடு களிறுகள் நடைபயில் கலைதிரள்
 பிளையமர் திருமலை பெருமாளே.

(திருமலை என்பது பூரி சைலம்.)

திருச்சயிலம்

உருச்சிகர தரிசனஞ் செய்தோர் பிறப்பொழித்
 துயர்முக்தி யுதவுசயிலம்
 உனக்குமயில் தந்திடக் காசிபன் தலைமுன்னம்
 உயிரினை விடுத்தசயிலம்
 கருச்சக்ஞமயி தென்றுடலை யருவருத் திடுபெரிபர்
 காயங்க ணீச்சுசயிலம்
 கந்தநி தந்தையைப் பூசித்த சயிலமுன்
 கங்கைசூழ காசிமகிஞம
 அருச்சனை செயுந்தலைவி மகிழவே கும்பமுனி
 அன்போ டுரைத்தசயிலம்
 அனந்தமடி யார்சிறிய சிலைபொஞ் சிவலிங்க
 மாமென் றணிந்தசயிலம்
 திருச்சயில மலைவா முருட்டரும நாயகா !
 சிற்தே ருருட்டியருளே
 தென்மருதி லிடைமருதில் வடமருதில் வாழ்முருக !
 சிறுதே ருருட்டியருளே.
 காஞ்சிபுரம் — பூரி தீம்பா முனிவர்

பன்ன-மிருந்து கந்திக்குக்கிமரனம்

சிவாநந்தலவுமி.

சுலோகம் 50.

வெங்காரங்விஜயாவிதம் ஸ்ரூதிசிராவூநாஞ்சார்
யிஷ்டிதம் வெபூதிலைப்பிராவிராசிவகூசு வாஶாவநா
ஸொவிதம் ॥ சொதீநூஶாஞ்சாணம் வெதைவைநா
வாஜீயம் நாணாவிஷ்டிப்பதம் ।, வெவை ஸ்ரீ திரிசிலை
காஜாந இஹாவிஜீதம் ஶிவாவிஷ்டிமிதம் ॥

இதன் பொருள் :- வெங்காரங்விஜயாவிதம் -
சந்தியாகாலத்தில் பிரகாசிக்கிறவராயும், மலர்கிறதாயும்,
ஸ்ரூதிசிராவூநாஞ்சாரயிஷ்டிதம் - உபநிடதங்களுடைய
நடுவிலும் சிரத்திலும் ஆரோபிக்கப்பட்டவராயும், காது
தலை இவைகளில் வைக்கத்தக்கதாயும், வெபூதிலைப்பிராவிரா
வாசிப் - ஆசையுடன் கூடின பிரமராம்பிகையினால் அழு
குள்ளவராயும், ஆசையுடன் கூடின வண்டுகளால் அழு
குள்ளதாயும், கவகூசு வாஶாவநாஸொவிதம் - அடிக்
கடி (ஏப்போதும்) சாதுக்களுடைய பாவனையினால் பிரகா
சிக்கிறவராயும், நல்ல மண த்தி னுல் விளங்குகிறதாயும்,
சொதீநூஶாஞ்சாணம் - சர்ப்பங்களை ஆபரணமாகவுடையவ
ராயும், காமசுகபோகங்களையுடையவர்களுக்கு அலங்கார
மாயும், வெதைவைநாவிதம் வாஜீயம் - எல்லாத்தேவர்களா
லும் பூசிக்கத்தக்கவராயும் எல்லா புஷ்பங்களிலும் கொண்

டாடத்தக்கதாயும் ஸத்வகுணத்தை பிரகாசிப்பிக்கிறவராயும், வாஸனை முதலிய குணங்களால் பிரவித்திபெற்றதாயும், ஶிவாலிதீதம் - பார்வதியினால் ஆலிங்கனம் செய்யப்பட்டவராயும், மங்களகரமாயும், ஸ்ரீ ஶல்காஜிடாந தீஹாலிதீ - ஸ்ரீ பர்வதத்தில் இருக்கின்ற மல்லிகார்ச்சனர் என்னும் மஹாவிங்கத்தை, அழகிய பர்வதத்தில் இருக்கின்ற மல்லிகை (கொடியினால்) சுற்றப்பட்டு பிரகாசிக்கின்ற மருதமரத்தை, வெவே - வணங்குகின்றேன்.

(எ-று.)

சுலோகம் 51.

ஸ்ரீவாந்துநோதூடு : காரிதித்துரூஹீ ஷாஷ்திராய வாஹாதோ நாஷயாதோ தீஹாவிதவவாஃபகேஞ் ஷாணாஹாஷ்டுதம் । வூத்க்ஷவாஷீதொவநெஷ்டா வைஷாந வூக்ஷாநுதீபே தீநோ ராஜீவ ஸ்ரீராயிபொவிஹாதாம் ஸ்ரீ செயங்வாஹீவிஹா : ॥

இதன் பொருள் : - ஸ்ரீவாந்துநோக்கடு : - பிருங்கி ரிஷியினுடைய இச்சைப்படி நடனம் செய்வதில் ஆசையுள்ளவராயும், பெண்வண்டின் ஆசையினுடைய அனுசரிப்பில் இச்சையுள்ளதாயும், காரிதித்துரூஹீ - கஜா சுரனுடைய கொழுப்பைப் போக்கடித்தவராயும் யானை களுடைய மதஜலத்தை கிரகிக்கிறதாயும், ஷாஷ்திராய வாஹாதி : - பிரகாசிக்கிற விஷ்ணுவினிடத்தில் சங்தோஷத்தையுடையவராயும், பிரகாசிக்கிற வசந்தருதுவினிடம்

வங்கேதாஷ்த்தையுடையதாயும், நாஷபாதி - நாதத்தோடு கூடினவராயும், ரீங்கார சப்தத்தோடு கூடினதாயும், இஹாவிதவவோஃ - நன்றாய் வெளுத்த தேகத்தையுடைய வராயும், நன்றாய்க் கறுத்த சரீரத்தையுடையதாயும், பெண்ணாவிட்டாணா - மன்மதனால், சூழ்யதஃ - பயத்தினால் ஆதரிக்கப்பட்டவராயும், நன்றாய் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாயும், ஷாஃபெநாவநெஷ்டா - தேவர்களைக்காப்பாற்றுவதில், நல்ல புஷ்பங்கள் உள்ள காடுசளில், ஷத்கஷஃ - இருக்கின்ற ஆசையுடையவராயும், நல்ல இறகுகளையுடையதாயும், ஷாக்ஷாக் - கண்ணுக்கெதிரேயுள்ளதாயும், ஸீ பெஸாய வாவீ - ஸீ சைலமென்னும் மலையில் வசிக்கிறவராயும், பர்வதங்களில் இருக்கிறதாயும், விஷஃ - எங்கும் நிறைந்த வராயும், எங்கும் சஞ்சரிக்கும் சக்தியுள்ளதாயும், ஷஃ - அந்த, ஷபீராயிவஃ - பிரமாங்கிகையினுடைய பதியான சிவன் ஆகிற வண்டானது, ஷீபே - என்னுடைய, ஷபெநா ராஜீவை - இருதயகமலத்தில் தாமரைப்பூவில், விஹா தாஃ - விளையாடட்டும்.

சிவமயம்.

பண்டரிபுர மாள்மியம் : : புண்டலீகர் சரித்திரம்.

உலகம் பூத்த ஒருமல ருந்தியான்
திலக மேற்ற நுதற்றிருச் சேர்ந்தெழில்
மலர மாலை வனந்திகழ் மார்பினுன்
சலச மாமலர்த் தாஞ்சாஞ்ச சார்த்துவாம்.

பண்டரிபுரம் M. S. M. இருப்புப்பாதையில் குருடு
வாடி ஜங்கிளனிலிருந்து பண்டரிபுரம் (புகைவண்டி நிலயம்)
செல்லவேண்டும். கற்சாலைமார்க்கம். புனையில் இருந்து
தென்கிழக்கில் 70-மைல் தூரத்தில் உள்ளது. இங்கு
குஜராத்தி மொழி பேசப்படுகிறது. அன்றி இந்துஸ்தானி
யும் வழங்கும்.

புண்டலீகர் சரித்திரம்

உலோகதண்டம் எனும் வனத்தில் சுற்குணசிலராகிய
ஐந்ஹா எனும் வேதியர் ஒருவர் தன் பத்னியுடன் திருமாலை
வேண்டித் தவஞ்செய்து அத்தவத்தின் பயனால் ஒரு ஆண்
குழந்தையைப்பெற்று அதன் சவுந்தரியத்தைக் கண்டு
மகிழ்ந்து புண்டலீகர் எனும் பெயரிட்டு வளர்த்து வருங்
காலத்தில் அந்தப் புத்திரனுக்குப் பதினாறு வயது நிரம்பின
கையால் அவருக்கு மணம்புரிவித்து மகிழ்ந்திருந்தனர்.

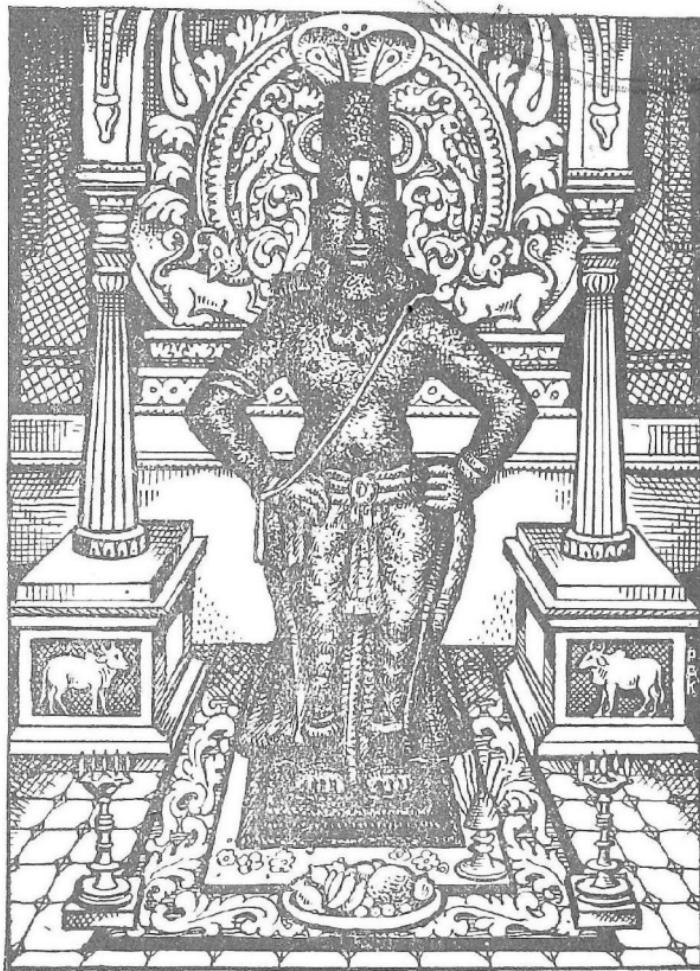
பின்பு அந்த மைந்தராகிய புண்டலீகர் மனைவியின்மோகத் தில் ஈடுபட்டு, தாய் தந்தையரை நின்கைதபேசியும் அடித்துத் துன்புறுத்தித் திரியும்போது தாய் தந்தையர்கள் வருந்திப் பிரிய வசனங்களால் புதல்வனுக்குக் குலாசாரம் ஒழுக்கம் முதலியவைகளைப் போதிக்க, புண்டலீகர் அது கேளாது தாய் தந்தையரை நோக்கி நீங்கள் ஏன் இன்னும் சாகாதிருக்கின்றீர்கள். எங்கே இன்னும் சென்று செத்தொழியுங்கள். என்று கூறி மனைவியுந்தானும் தனியே வாழுந்திருந்தனர்.

தாய் தந்தையர் மகனின் தீபொழுக்கத்துக்கு மனம் பொருமல் இவளை விட்டுப்பிரிந்துபோய் இறந்துவிடுவதே உத்தமம் என்று நினைத்து வருந்திக் கால்நடையாகப் பத்னி யும் தானுமாப்க் காசியாத்திரைக்குச் சென்றனர். அவ்வுரி னின்றும் இன்னும் பலர் காசியாத்திரை செல்வதையறிந்த புண்டலீகர் தானும் தன் மனைவியுடன் வழிச்செலவுக்கு வேண்டிய திரவியங்களை எடுத்துக்கொண்டு குதிரையின்மீது ஏறிக் காசியாத்திரைசென்றார். வழியில் தன் தாய் தந்தையர் வருந்தி நடந்துவருவதைக் கண்டும் சற்றும் மனம் இரக்க மின்றி மேற் சென்று காசியின் அருகில் ஓர் வனத்தில் இறங்கி அங்கு தவம் செப்துகொண்டிருக்கும் குக்குடர் என்னும் மகரிவிழைப்பக்கண்டு காசி கீழத்திரம் இன்னும் எவ்வளவு தூரத்தில் இருக்கிறதென்று விலை அம்முனிவர் காசி என்பதனீயும் அது இத்தனை தூரத்தில் இருக்கிற தென்பதையும் யானறியேன் என்று மறுமொழி கூறினார். அதற்குப் புண்டலீகர் அத்தவசியை நோக்கி இவ்வளவு சமீபத்தில் இருந்தும் காசி சேஷத்திரத்தை தெரிசனம் செப்பாத உமது பிறப்பும் ஒரு பிறப்பாகுமா என்றிகழ்ந்துபேசித் திரும்பிவந்து அங்கு ஓர் சத்திரத்தில் தங்கி இருந்தார்.

அன்றிரவு பதினெந்து நாழிகைக்குக் கோரமாகிபாநீசருபத்தை யுடைய மூன்று மாதர்கள் குக்குடபோகிஸ்வரருடைய ஆசிரமத்தில் பிரவேசித்ததைப் பார்த்த புண்டலீகர் அம் மங்கைபர்களைக் கண்டு பேய்களென நினைத்து மனதில் அச்சங்கொண்டார். அந்த மாதர்கள் மூவரும் முனிவருடைய ஆசிரமத்தில் கூட்டி மெழுகிக் கோலமிட்டு ஒரு கஷண நேரத்தில் தாம் அடைந்துவந்த கோர ரூபம் நீங்கி தேஜோவதிகளாய் மிக்க செளாந்தர்பவதிகளாய் ஆசிரமத்து னின்றும் வெளியே வரக்கண்ட புண்டலீகர் ஆச்சரியங்கொண்டு அம்மாதர்களிடம் வந்து சண்டாளருபமாய் ஆசிரமத்தில் நுழைந்த நீங்கள் ஒளியுருவாய்ப் புறப்பட்ட காரணம் யாது? நீங்கள் யார்? இவ்விரவில் யாரும் அறியாவண்ணம் நீங்கள் இவிடம் வரக் காரணம் என்ன? சொல்லுங்கள் என்று கேட்க, அம்மூவரில் முதல்வி சொல்லுகின்றார்கள் எக்காலத்தும் தொலைக்கக்கூடாத பாவிபாகிய துராத்மாவே! நீ குற்றமற்ற எங்கள் முன் னே வரவும் தகுமோ இவ்விடம் விட்டு விலகிப்போடாவென்று கோபித்துரைக்கப் புண்டலீகர் அம்மாதின் பாதத்தைக் கெட்டியாகப் பிடித்துத் தரையில் விழுந்து நமஸ்கரித்துத் தாயே! என்பாவங்களை நீயே நீக்கியருளவேண்டும் என வேண்ட, அடாபாவே! என் காலை விட்டுவிட்டு எழுந்திரு, நீ இப்பிறப்பிலே மிகவும் தீவினைகளையே செய்திருக்கிறோய் ஆனாலும் முற்றிறவியிலே நீ செய்த நல்வினைப்பயனால் இன்று பகல் குக்குடமுனிவரை தெரிகிக்கப்பெற்றோய் அவரைக்கண்ட புண்பத்தால் எங்களையுங்கண்டாய். ஆகையால் இனி நீ பரிசுத்தனுக்கடவாய். நாங்கள் கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, என்ற மூவரும் ஆவோம். எங்களிடத்து மூழ்கி முவலகத்தவரும்

பிறவி நீங்கிப் பேரின்பவாழ்வைப் பெறுகின்றார்கள். அப்படி வந்து மூழ்குவோருடைய பாவங்களையெல்லாம் நாங்கள் ஏற்றுச் சண்டாள ரூபம் பெற்று அந்த ரூபத்தை இந்தப் பரிசுத்த ஆத்மாவாகிய குக்குட முனிவருக்குப் பணிவிடை செய்து மாற்றித் தேஜோரூபம் பெற்றுப் போகின்றோம். இப்படியே தினங்தோறும் செய்து வருகின்றோம். தரிசித்த மாத்திரத்தில் எல்லாப் பாவங்களையும் போக்கத்தக்க இந்த முனிவருடைய பெருமைகளைச் சொல்லவெல்லவர் யாருளார்? என்று கங்காதேவி சொல்லுதலும் புண்டலீகர் அம்மாதர் மூவரையும்வணங்கித் தாயே உங்களுடைப் பாவங்கள் யாவையும் நகிக்கத்தக்க புண்ணியத்தை இவர் எப்படிச் செய்தார்? என்று வினாவ கங்காதேவி சொல்லுகிறார் மகனே! இவர் தமது தாப் தந்தையரை வழிபடுகிற புண்ணியமேயன்றி வேறில்லை. கோடி யாகங்களைச் செய்த பலனும் பூவுலஞ் செய்தும் புண்ணிய நதிகளில் மூழ்கியும் பெறுகின்ற பல னும் ஒப்பற்ற காசி கேஷத்திரத்தை லைக்ஷந்தரம் வலம்வந்த பலனும் தாயை நமஸ்கரித்தலாகிய ஒன்றினுலே சித்திக்கும். தந்தையை ஒருதரம் வணங்கினால் மேன்மையான ஞான முண்டாகும் இந்தத் தாப் தந்தையரது வழிபாட்டினுலே பூமந்நாராபனனும் பிரத்தியக்ஷமாவார் என்று பெரியோர் சொல்லுவார். இந்தக்கருத்தை இந்த முனிவர் தமது கருத்திற்கொண்டு தாப் தந்தையரையன்றி வேறு தெய்வமில்லை பென்று துணிந்து இரவும் பகலும் அவர்களுக்குச் சேவை செய்கிறார். தாப் தந்தையரை நின்திப்பவன் தீய புலையன வான். மீளவொண்டைத் கொடிய நரகத்திற் சேர்வான். மீண்டும் பிறந்து பல கொடிய விபாதிகளால் வருந்துவான். அவனைக் கண்டவர்களும் மகா பாபிகளாவார்கள் என்று

சொன்ன மாத்திரத்தில் புண்டலீகர் பயந்து ஆ! ஐயோ! என்செப்வேன்! என்று இரங்கி அழுது மிகவும் துன்பம் அடைந்து எல்லாப் பாவங்களையுமொழித்து ஈடேற்றத்தகுந்த இந்த மானிடப்பிறவினடுத்தும் இதை வீணக்கிப் புண்ணியத் தைக்கொள்ளாமல் பாவத்தைக் கைக்கொண்டேன். இதற்கு நான் என்ன உபாயம் செப்வேன் என்று வருந்தி அந்த மாதர்களுடைய பாதங்களில் வீழ்ந்துஅழுதார். கங்கையான வள் மனமிரங்கி அடா! பாவீ!! இனியாகிலும் மனங்தெளிந்து உன் தாயுங் தந்தையுமே பெருங்தய்வங்களென்று அறிந்து அவர்களுக்கு ஊழியஞ்செப்வாயானால் உன்னேச்சேர்ந்த பழிபாவங்கள் நீங்கும். பெருங்கிர்த்தியும் உண்டாகும்; சுங்கு சக்ரதாரியாகிய திருமாலின் இனிப் அருளும் உன்னிடத் துண்டாகும் என்று தாய் தந்தையரை வழிபடுதலாலுண்டா கிற புண்ணியத்தை விஸ்தரித்துச் சொல்லி யமுனை சரஸ்வதி என்றும் இருவரோடும் திருவரு மறைந்தனள். பின்பு புண்டலீகர் குக்குட முனிவரைத் தெரிகித்துத் தமது தாய் தந்தையரைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து அவர் பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கி அவர்களைக் குதிரைமேல் ஏற்றிக்கொண்டு போய்க் கங்காஸ்நானம் செய்வித்துத் தமது மனைவியும் தானு மாகச் சிறிதுஞ் சேர்வில்லாமல் அவர்களுடைய பணி விடைகளைச் செய்துகொண்டு தமது ஊருக்கு வந்து அத் தாய் தந்தையரைத் தமது வீட்டில் வைத்து நாள்தோறும் அவர்களுக்கு எந்தச்சமயத்தில் எந்தப்பொருள்வேண்டுமோ அந்தச்சமயத்தில் அந்தப்பொருளைத் தருவித்துக்கொடுத் துப் பரிசுத்தாத்துமாவாகிப் குக்குட முனிவரைப்போலவே பணிவிடை செய்துகொண்டிருந்தார். இது இப்படியிருக்க, விருத்திராசரன் தேவேந்திரனைச் செயிக்கவேண்டுமென்று

• ஸ்ரீ பண்டாராதர்

கொடிய தவத்தைச் செப்துகொண்டிருந்தான். அதை அறிந்த இந்திரன் அவ்வசரன் தலையைபத் தன் வச்சிராயுதத் தால் வெட்டி வீழ்த்தினான். அப்பொழுது அந்த விருத் திரன் இந்திரனை நோக்கி நான் தவஞ்செய்யும்பொழுது என் தலையைக்கொப்த பாவத்தினால் செங்கல்லுருவாய்ப் பூமியில் போய் விழுக்கடவாய் என்று சாபங்கொடுத்தான். அவன் தந்த சாபத்தினால் இந்திரன் செங்கல்லாகி விழுமுன்னே ஸ்ரீமந்நாராயணைக் குறித்துப் பலவிதமாகத் தோத்திரம் செய்ய ஸ்ரீமந்நாராயணன் அவனெதிரே எழுந்தருளிய வராப் தேவராசனே! நான் புண்டலீகாசிரமத்தில் வந்து செங்கல்லுருவாய்க் கிடக்கிற உன்மேல் அடி வைத்து உன் சாபத்தை நீக்கி நீ என் பாதத்தின் கிழே கிடக்கும்படி செய்கிறேன்; நீ அஞ்சவேண்டாம் என்றனர். அப்படியே இந்திரன் செங்கல்லுருவாய் திண்ணூர் வனத்தில் கிடக்க அந்த வனமானது வளமிகுந்த நகரமாகிபது. அதில் புண்டலீகருக்கும் ஒரு திருமாளிகை அமைந்தது. அதில் புண்டலீகர் இனிதாக வாழுங்காலத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் அவதாரமாகிப கண்ணபிரான் ஸர்வாலங்காரபூவிதராப் ஸ்ரீ மகாலெக்ஷ்மி சமேதராப் புண்டலீகர் திருமுன்னேவர தாய் தந்தையரின் பாதசேவை செய்துகொண்டிருந்த புண்டலீகர் கண்ணபிராளைக்கண்டு கங்காதேவி நமக்குக் கொடுத்த வரம் இன்றுதானே வாய்த்ததென்று மிகவும் மனமகிழ்ந்து தலை வணங்கி அருகில் கிடந்த ஒரு செங்கல்லை எடுத்து எறிந்து இதன்மீது சற்றுநேரம் நிற்பாயானால் என் வேலையை முடித் துக்கொண்டுவருகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டுத் தமது தாய் தந்தைபரது பணிவிடையைச் செய்துகொண்டிருக்க ஸ்ரீ கண்ணபிரான் ஸ்ரீ தேவியாகிப ருக்மணிதேவியுடன் இந்திர

ஞகிய செங்கல்லின்மீது ஏறி இரண்டு கைகளையும் இடுப்பின் மீது வைத்துக்கொண்டு புண்டலீகர் தாப் தந்தையார்க்குப் பணிவிடை செய்வதை நோக்கிக்கொண்டே நின்றருளினார். புண்டலீகர் தமது தாப் தந்தையார் சேவை முடிந்தபிற்கு டீ கிருஷ்ணபரமாத்மாவிடத்திற்கு வந்து செங்கல்லின்மேல் சமசரணமாய் நிற்கின்ற அழகைக்கண்டு சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்து பேரானந்தக்கடலில் மூழ்கினார். எழுந்து நின்று பலவிதமாகிய தோத்திரங்களைச் செய்துகொண்டு நிற்கிறதைக் கருணைக்கடலாகிய கண்ணப்பிரான் கண்டு புண்டலீகனே! உன்னைப்போன்ற பக்திமான்கள் இவ்வுலகில் கண்டதில்லை. நீ வேண்டிய வரங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடவாய்னன். புண்டலீகர் பகவானை நோக்கி சவாமி மும்மூர்த்தியுருவங்களும் நீயோகி விளங்குவதனாலும் மூடர்களைக் கடைத் தேற்றுகிற ஸெளாலப்பிய சூஜத்தாலும் தேவரீர் விட்டலன் என்னும் திருநாமம்பூண்டு எக்காலமும் இவ்வண்ணமாகவே எழுந்தருளியிருந்து உன்னைவந்து அடைந்து வணங்குவோர் யாவரும் சர்வ பாபவிமோசனராகச்செப்து தேவரீர் ரும் பாண்டுரங்கன் என்னும் திருநாமம் ஏற்று நித்யவாசம் பண்ணவேண்டும். இத்தலம் பண்டரிபுரம் எனத் திருநாமம் பெற்று வழங்கவேண்டும். மேலும் எல்லாத் தீர்த்தங்களிலும் சிறந்த புண்ணியதீர்த்தமொன்று உண்டாக்கி அதில் மூழ்குவோர் யாவரும் பரிசுத்தராகும்படி செய்தல் வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க பகவானும் புண்டலீகர் கேட்ட வரமெல்லாந் தந்து திரிலோகங்களிலும் உண்டாகியபுண்ணிய தீர்த்தங்களைல்லாம் அன்று நடுப்பகலிலேயே அங்கு வரும் என்றருளிச்செப்தார் பிமா எனும் பெயர்பூண்டு தன்னைக் கண்டவர்களுடைய பாவங்களையெல்லாம் நீக்கிக்கொண்டு

ஸ்ரீ கண்ணபிரானைக்கிட்டி இடது பக்கமாகச் சூழ்ந்து பிறைபோலத் தென்றிசையிற் பொருந்திக் கீழ்த்திசையை பயிடந்து செல்லுதலால் சந்திரபாகை என்னும் பெயரை யுடையதாகிய தீர்த்தம் பிரவாகிக்கின்றது.

இந்தத் தீர்த்தத்தில் மூழ்கி திருமகள் சமேதனைய் எழுந்தருளியிருக்கும் கண்ணபிரானைத் தெரிகித்து பேரானந் தப் பெருவாழ்வு பெற்று உண்ணிக்கும்படியாய் சமஸ்தமான ஆஸ்தீக மகாஜனங்களும் அறிந்து இன்புற இந்தப் புன்ய சரித்திரம் வெளியிடப்பெறகிறது.

திருச்சிற்றமீபலம்.

வாழ்த்து.

வாழ்க வந்தனர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாமர னுமே
குழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான போதனெறி
காட்டும் வெண்ணை
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
மெய்ஞ்ஞான பாநு வாகிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறவாழ் குருநமச்சி
வாய தேவன்
சயிலாதி மரபுடையோன் றிருமரபு நீலே
தழைக மாதோ.

பூர்ணி மாதவச் சிவஞான யோகிகள்.
